

4. בסעיף 102 לפקודה, אחרי סעיף קטן (ד) יוסף סעיף קטן זה:
 "ה) לא הטילה המועצה לשנת כספים פלונית ארנונת רכוש או ארנונה כללית, או לא אישר שר הפנים את הטלתן, ישולמו בתחום העיריה באותה שנה ארנונת רכוש או ארנונה כללית, הכל לפי הענין, בשיעורים ובמועדים שנקבעו לשנת הכספים הקודמת; לענין סעיף קטן (ד) רואים את הארנונות שישולמו כאמור כאילו הוטלו לאותה שנת כספים שבה ישולמו."

5. תחילתו של חוק זה היא ביום כ"ח באלול תשי"ט (1 באוקטובר 1959). תחילה

יצחק בן-צבי
 נשיא המדינה

דוד בן-גוריון
 ראש הממשלה

ישראל בן-יהודה
 שר הפנים

חוק הערבויות לסחר-חוץ, תשי"ט-1959 *

1. בחוק זה –
 "עסק יצוא" – יצוא טובין בתמורה המתקבלת בישראל מידי אדם שבחוץ לישראל, וכן ייצורם או שיווקם של טובין, או מתן שירותים בחוץ לארץ, בתמורה המתקבלת כאמור; "ערבות" – התחייבות לשיפוי הפסד או מקצתו. הגדרות
2. שר האוצר מורשה לערוב בשם מדינת ישראל לערבות שניתנה על ידי אדם להפסדים הנובעים מעסקי יצוא או לערוב להפסדים כאמור במישרין. סמכות לערוב לסחר-חוץ
3. ערבות לפי חוק זה יכולה להינתן לעסקי יצוא דרך כלל, לעסק יצוא מסויים או לסוג מסויים של עסקי יצוא, וכן להפסדים דרך כלל או לסוג מסויים של הפסדים, הכל בתנאים שיראה שר האוצר. היקף הערבות ותנאיה
4. ערבות לפי חוק זה תינתן אם לדעת שר האוצר יש בה לסייע לעידוד עסקי יצוא. תנאי למתן הערבות
5. כל אימת שסך כל הערבויות שניתנו לפי חוק זה, ללא אישור ועדת הכספים של הכנסת, ושעדיין הן בתקפן, עולה כדי 20 מיליון לירות, תהא כל ערבות נוספת טעונה אישור ועדת הכספים של הכנסת. סייג לסמכות
6. שר האוצר יפרסם ברשומות, תוך אחד עשר חודש לאחר תום כל שנת כספים, דין וחשבון על סך כל הערבויות שנתן לפי חוק זה באותה שנה ועל סך כל ההתחייבויות שעדיין הן בתקפן על פי הערבויות האמורות ביום תום שנת הכספים. דינים וחשבונות
7. תקפו של חוק זה עד יום ט"ז בתמוז תשכ"א (30 ביוני 1961). תקופת התוקף
8. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה. ביצוע

יצחק בן-צבי
 נשיא המדינה

דוד בן-גוריון
 ראש הממשלה

לוי אשכול
 שר האוצר

* בתקבל בכנסת ביום ב' באב תשי"ט (6 באוגוסט 1959); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 393, תשי"ט, עמ' 364.